

291

D E K R E T

z dnia 13 listopada 1945 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 762) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. (1) Piwo zarówno wyrobione w kraju jak i sprowadzone z zagranicy podlega podatkowi spożywczemu.

(2) Za piwo podlegające opodatkowaniu uważa się napój otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej za pomocą drożdży ze słodu z dodatkiem albo samego chmielu albo chmielu i kukurydzy lub innego zboża, wszelkiego rodzaju cukru i substancji barwiących”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. (1) Wolne jest od podatku piwo:

a) wywożone pod kontrolą skarbową za granicę,

b) wydane pracownikom browaru jako deputat w ilości nieprzekraczającej 1 litra na jednego pracownika dziennie,

c) przeznaczone do dalszej przeróbki we własnym lub innym browarze,

d) pobierane do badań w ilości nieprzekraczającej każdorazowo 1 litra.

(2) Warunki stosowania przepisów ust. (1) ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. (1) Wysokość podatku spożywczego ustala się, jak następuje:

1) od pierwszych 2.000 hektolitrow piwa wszystkich gatunków łącznie wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego podatek wynosi:

a) od piwa lekkiego o zawartości ekstraktu 7—10% w brzeczce podstawowej 400 zł od 1 hektolitra,

b) od piwa pełnego o zawartości ekstraktu 10—15% w brzeczce podstawowej 600 zł od 1 hektolitra,

c) od piwa mocnego o zawartości ekstraktu powyżej 15% w brzeczce podstawowej 800 zł od 1 hektolitra;

2) od następnych 8.000 hektolitrow piwa płaci się podatek o 5% wyższy, a od dalszych ilości piwa oraz od piwa sprowadzonego z zagranicy o 10% wyższy od norm, ustalonych w pkt 1.

(2) Wyrób piwa o zawartości ekstraktu poniżej 7% w podstawowej brzeczce wymaga zezwolenia Ministra Skarbu.

(3) Sposób stwierdzania zawartości ekstraktu w brzeczce podstawowej oraz dopuszczalne wahania przy stwierdzaniu tej zawartości ustala Minister Skarbu.

(4) Minister Skarbu uprawniony jest do obniżania określonej w ust. (1) stopy podatku spożywczego od piwa”;

4) w art. 4 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Przepisu tego nie stosuje się, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze”;

5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od piwa obowiązany jest ten, kto piwo wyrabia lub na swój rachunek poleca wyrobić, a przy przywozie piwa z zagranicy — osoba, uprawniona do rozporządzania towaram w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych.

(2) Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili, gdy piwo zostaje wydane z browaru. Minister Skarbu może dla piwa barwiącego zezwalać na wyjątki od tego przepisu. Przy przywozie piwa z zagranicy obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej.

(3) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od piwa wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w browarze zapasów gotowego piwa bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązającego do uiszczenia podatku.

(4) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od piwa”;

6) W art. 7 dodaje się następujący nowy ustęp (4):

„(4) Przy przywozie piwa z zagranicy podatek płatny jest jednocześnie z należnościami celnymi“;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem jednego roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem 5-ciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego“;

8) do art. 9 dodaje się nagłówek w brzmieniu: „właściwość władz” i nowy art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Orzekanie o należności z tytułu podatku od piwa i wymiar tego podatku należą do właściwości władz skarbowych“;

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. (1) do wyrobu piwa dolnej fermentacji wolno używać tylko słodu jęczmiennego — albo słodu jęczmiennego z dodatkiem kukurydzy lub innego zboża — oraz chmielu, drożdży i wody.

(2) Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać nadto cukru technicznie czystego, sacharozy, cukru przemienionego i skrobiowego. Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia warunki wyrobu piwa przy użyciu cukru.

(3) Barwnik oraz piwo barwiące do wyrobu piwa dolnej fermentacji powinny być sporządzone z surowców wyszczególnionych w ust. (1), a do wyrobu piwa górnej fermentacji — z surowców wyszczególnionych w ust. (1) lub (2).

(4) Wyrób, sprzedaż i kupno piwa barwiącego są dozwolone pod warunkiem i ograniczeniami, przewidzianymi w obowiązujących przepisach o przeciwdziałaniu produkcji i sprzedaży artykułów żywności szkodliwych dla zdrowia.

(5) Przez sód rozumie się każde zboże sztucznie kielkowane.

(6) Przy wyrobie poszczególnych gatunków piwa, jak również piwa przeznaczonego na wywóz za granicę, Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisów zawartych w ust. (1)—(3).

(7) Do piwa gotowego i brzezki nie wolno dodawać wody od chwili, gdy zawartość

ekstraktu w brzezce podstawowej (ochłodzonej), z której piwo pochodzi, została stwierdzona. Na wyjątki zezwalać może Minister Skarbu.

(8) Bliższe przepisy co do sposobu prowadzenia fermentacji wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia“;

10) po art. 10 dodaje się nagłówek w brzmieniu: „Cena piwa” i nowy art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Apropowizacji i Handlu jest uprawniony do określania w drodze rozporządzeń ceny piwa“;

11) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. (1) Nazwy „piwo” wolno używać w obrocie handlowym tylko do oznaczenia takich napojów, które przeszły fermentację i które odpowiadają przepisom art. 10 ust. (1)—(4).

(2) Pod nazwą „piwo pełne” lub „mocne” albo innym określeniem mogącym wywołać wrażenie, że piwo jest mocniejsze niż piwo lekkie bądź pełne, wolno wydawać do obrotu tylko takie piwo, którego brzezka pod względem zawartości ekstraktu jest mocniejsza niż brzezka określona dla piwa lekkiego bądź pełnego“;

12) w art. 18 zdanie drugie zastępuje się wyraz „pełnego” wyrazem „lekkiego“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 762) wraz z późniejszymi zmianami z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 października 1944 r. o zmianie ustawy o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 48), zmieniony dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 1 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 71).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski